

EEN VISIOEN VAN SCHADUWEN

WARRIOR
CATS 5

RIVIER VAN VUUR

EEN VISIOEN VAN SCHADUWEN

WARRIOR CATS 5

RIVIER VAN VUUR

ERIN HUNTER

vertaald door **Pauline Akkerhuis**

P E L C K M A N S

Met speciale dank aan Cherith Baldry

Reeks: WarriorCats – Een visioen van schaduwen
Erin Hunter
Vertaald door: Pauline Akkerhuis

Vanaf 10 jaar

© 2024, Pelckmans Uitgevers nv
pelckmans.be
Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Oorspronkelijke uitgave: *Warriors: A Vision of Shadows - River of Fire*
© 2018 Working Partners Limited, UK
Serie gecreëerd door Working Partners Limited
www.warriorcats.com

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2024/0055/139
ISBN 978 94 6337 559 7
NUR 283/284

YFP Kinderen / tieners: fictie: natuur- en dierenverhalen
YFH Kinderen / tieners: fictie: fantasy
5AL Leeftijdscategorie: vanaf ca. 10 jaar

pelckmans.be

 facebook.com/pelckmans.be
 twitter.com/Pelckmans_be
 instagram.com/pelckmans.be

Boven Elshart pakten zich weer donkere wolken samen die hem een onbehaaglijk gevoel gaven. De eerste regendruppels spatten al op zijn kop.

Hoelang heb ik de zon al niet meer echt gezien? Voor mijn gevoel een halve maan, dacht hij. Ik heb nog nooit zoiets meegemaakt.

Zijn medicijnkat-inzicht vertelde hem dat deze wolken meer waren dan alleen de belofte van regen. *De donkere hemel mag geen storm aankondigen.* Zou de steeds donkerder lucht een zichtbaar teken kunnen zijn dat de voorspelling uitkwam? De wolken leken grauwer en compacter dan hij ze ooit gezien had, en boordevol regen. Elshart kon zich niet onttrekken aan een gevoel van naderend onheil, een ramp die boven de Clans hing, net zoals de wolken dreigend boven het bos opdoemden.

Er komt iets aan. Ik voel het ...

DE CLANS

DONDERCLAN

LEIDER	BRAAMSTER - Donkerbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen
COMMANDANT	KWIKLICHT - Donkerrode poes met groene ogen
MEDICIJNKATTEN	LOOPFOEL - Lichtbruin gestreepte poes met amberkleurige ogen GAAVEDEER - Grijsgestreepte kater met blinde, blauwe ogen ELSHART - Donkerrode kater met amberkleurige ogen
KRIJGERS	(KATERS EN VROUWTJESKATTEN ZONDER JONGEN) TROPELS - Goudbruine cypere kater WOLKSTAART - Langharige witte kater met blauwe ogen LICHTHART - Witte poes met orangerode vlekken DOORNKLAUW - Goudbruin gestreepte kater WITVLEUGEL - Witte poes met groene ogen SPARNAALD - Lichtbruin gestreepte kater BESNEUS - Crèmekleurige kater met een stompje als staart MUISSNOR - Grijs-witte kater ROOSRIJP - Schildpadpoes LEEUWVLAM - Goudbruin gestreepte kater met amberkleurige ogen ROZENBLAD - Beige poes HOUTFLEUR - Donkerbruine vrouwtjeskat met verlamde achterpoten LELIEHART - Kleine, donkergrijs gestreepte vrouwtjeskat met blauwe ogen HOMMELSTREEP - Lichtgrijze kater met zwarte strepen KERSENVAL - Rode vrouwtjeskat MOLSNOR - Bruin-beige kater AMBERMAAN - Lichtrode poes

DAUWNEUS - Grijs-witte kater
STORMWOLK - Grijsgestreepte kater
HULSTPLUIM - Zwarte poes
VARENZANG - Wit met crème gestreepte kater
VOSSTREEP - Donkerbruine poes
LOOFSCHADUW - Schildpadpoes
LEEUWERIKZANG - Zwarte kater
HONINGVACHT - Witte poes met gele vlekken
VONKVACHT - Oranjestreepte poes

MOEDERKATTEN (POEZEN DIE ZWANGER ZIJN OF VOOR JONGEN ZORGEN)

MADIELIEF - Crèmekleurige langharige poes afkomstig van de paardenplaats
SINTELHART - Grijsgestreepte poes; moeder van Leeuwvlams kits: Bijtkit (goudgestreept katertje), Stippelkit (grijsgespikkeld poesje) en Vliegkit (grijs-gestreept poesje)
BLOESEMVAL - Schildpadpoesje met witte vlekken die aan bloemblaadjes doen denken; moeder van Doornklauws kits: Stamkit (oranjerood-wit katertje), Arendkit (rood poesje), Pruiमित (zwart-rood poesje) en Schelpkit (schildpad-kleurig katertje)
LINDEPOEL - Wit met zilver gestreepte poes met donkerblauwe ogen

OUDSTEN (VOORMALIGE KRIJGERS EN MOEDERKATTEN)

GRIJSSTREEP - Langharige grijze kater
MILLIE - Kleine, zilvergrijs gestreepte voormalige poesiepoes met blauwe ogen
RATSTREEP - Bruine kater met een lang litteken over zijn rug

HEMELCLAN

LEIDER **LOOFSTER** - Crème met bruin gestreepte poes met amberkleurige ogen

COMMANDANT **HAVIKVLEUGEL** - Donkergrijze kater met gele ogen

MEDICIJNKATTEN **SPIKELWENS** - Lichtbruin gestreepte poes
Leerling: Kriebelpoot (zwart-witte kater)

POELGLANS - Bruine kater met witte vlekken in zijn vacht

KRIJGERS **MUSPELS** - Donkerbruin gestreepte kater
Leerling: Nectarpoot (bruine poes)

ELVIS - Zwart-witte kater
Leerling: Dauwpoot (robuuste grijze kater)

PLUIMWILG - Donkergrijze poes

SALIENEUS - Bleekgrijze kater
Leerling: Grindpoot (donkerbeige kater)

HARRYBEEK - Grijze kater
Leerling: Franjepoot (witte poes met bruine vlekken)

BLOEMENHART - Oranjerood-witte poes
Leerling: Vinpoot (bruine kater)

ZANDNEUS - Lichtbruine kater met oranjevleespoten
Leerling: Twijgpoot (grijze poes met groene ogen)

KONIJNSPRONG - Bruine kater
Leerling: Blekepoot (zwart-witte poes)

BELLALOOF - Lichtoranje poes met groene ogen
Leerling: Rietpoot (lichtbruin gestreepte poes)

LIJSTERSTAART - Rossige kater

TAAPELS - Schildpadpoes met groene ogen
Leerling: Slangenpoot (honingkleurige gestreepte poes)

BESKLAUW - Slanke zwarte kater
Leerling: Kronkelpoot (grijs-witte kater)

SLAGSTEEN - Bruin-witte kater

STEENVLEUGEL - Witte kater

GRASHART - Lichtbruin gestreepte vrouwtjeskat

SCHROEIVACHT - Donkergrijze kater met een gescheurd oor
Leerling; Bloempoot (zilverkleurig poesje)

VIOLLICHT - Zwart-witte poes met gele ogen

MUNTVACHT - Grijsgestreepte poes met blauwe ogen

NETELPLONS - Lichtbruine kater

MOEDERKATTEN (POEZEN DIE ZWANGER ZIJN OF VOOR JONGEN ZORGEN)

PLUISWOLK - Kleine witte poes; moeder van Muspels' kits: Kwartelkit (katertje met zwarte oren), Duifkit (grijs-wit poesje) en Zonnigkit (rood poesje)

SNEEUWBES - Zuiver witte poes met groene ogen; moeder van Schroevachts kits: Meeuwkit (wit poesje), Kegelkit (grijswit katertje), en Varenkit (grijsgestreept poesje)

OUDSTEN (VOORMALIGE KRIJGERS EN MOEDERKATTEN)

REEVAREN - Lichtbruine poes die haar gehoor kwijt is

EIKENVACHT - Kleine bruine kater

RATSTREEP - Bruine kater met een lang litteken over zijn rug

WINDCLAN

LEIDER	HAASSTER - Bruin-witte kater
COMMANDANT	KRAAIVEDER - Donkergrijze kater
MEDICLIJKAT	VALKVLUCHT - Grijsgevlekte kater; door de witte vlekken doet zijn vacht aan valkenveren denken
KRIJGERS	(KATERS EN VROUWTJESKATTEN ZONDER JONGEN) NACHTWOLK - Zwarte poes Leerling: Vlekpoot (bruingevelekte poes) DOORNSTAART - Bleekgrijs-witte poes met blauwe ogen BLADSTAART - Donkergestreepte kater met amberkleurige ogen SINTELVOET - Grijszate kater met twee donkergrijze voetjes Leerling: Rookpoot (grijze poes) BRIESPELS - Zwarte kater met amberkleurige ogen LEEUEWERIKVLUCHT - Lichtbruin gestreepte poes ZEGGESTAART - Lichtbruin gestreepte poes TENGERVOET - Zwarte kater met een witte vlek op zijn borst HAVERKLAUW - Lichtbruin gestreepte kater VEDERVACHT - Grijsgestreepte poes KRASSNOR - Donkergrijze kater HEIDESTAART - Lichtbruin gestreepte poes met blauwe ogen VARENSTREEP - Grijsgestreepte poes
OUDSTEN	(VOORMALIGE KRIJGERS EN MOEDERKATTEN) WITSTAART - Kleine witte poes

LEIDER	MISTSTER - Grijsze poes met blauwe ogen
COMMANDANT	RIETSNOR - Zwarte kater
MEDICIJKATTEN	MOTVLEUGEL - Goudgeklekte poes WILGLICHT - Grijsgestreepte poes
KRIJGERS	(KATERS EN VROUWTJESKATTEN ZONDER JONGEN) MUNTVACHT - Lichtgrijs gestreepte kater Leerling: Zachtpoot (grijsze poes) SCHEMERVACHT - Bruingestreepte poes Leerling: Grijspoot (grijs-witte kater) VISSTAART - Donkergrijs-witte poes Leerling: Briespoot (bruin-witte poes) HEEMSTNEUS - Lichtbruin gestreepte kater Leerling: Hazenpoot (witte kater) KRULVEDER - Lichtbruine poes DOPLICHT - Grijs-witte kater GLINSTERVACHT - Zilverkleurige poes Leerling: Nachtpoot (donkergrijsze poes met blauwe ogen) HAGEDISSENSTAART - Lichtbruine kater SCHUIPELS - Zwart-witte poes NIESWOLK - Grijs-witte kater VARENPELS - Schildpadkleurige poes Leerling: Bremspoot (witte kater met grijze oren) GAAIKLAUW - Grijsze kater UILNEUS - Bruingestreepte kater MEERHART - Grijsgestreepte poes IJSVLEUGEL - Witte poes met blauwe ogen
OUDSTEN	MOSPELS - Bruin-witte poes met blauwe ogen

PROLOOG

De warme bries die over het gras waaide, droeg geuren van prooi en nieuwbladgroen met zich mee. De zon scheen aan een blauwe hemel waarlangs witte wolken jaagden. Een beekje stroomde klaterend van een glooiende helling af, om zich daarna te verbreden tot een door riet omgeven poel.

Aan de rand van de poel zat een groepje katten terwijl een paar andere langs de oever heen en weer liepen. In hun vacht glinsterde rijp en hun poten en ogen schitterden van het sterrenlicht.

‘Ik kan niet geloven dat dit gebeurd is!’ jammerde een poes met een crèmekleurige vacht. ‘Ik heb het leven gelaten terwijl ik naar de SchaduwClan probeerde terug te gaan.’ Met een bevende stem vervolgde ze: ‘Ik had nooit gedacht dat de SchaduwClan ooit zou ophouden te bestaan!’

Een mollige witte poes wreef met haar neus tegen Dauwpels’ schouder. Haar zwarte oren trilden terwijl ze haar Clangenoten treurig aankeek. ‘Misschien is het onze schuld. Misschien hebben we tijdens ons leven niet hard genoeg voor de SchaduwClan gevochten.’

Een zilverkleurige poes die rusteloos langs de waterkant heen en weer had gelopen, siste smalend. Ze bleef staan, klauwde kwaad aan het gras en foeterde: 'Je zit ernaast, Bijenneus. Een Clan die niet gered wilde worden hadden we nooit kunnen redden. We moeten de schuld daar leggen waar hij hoort: bij Lijsterster. Lijsterstaart, zoals hij zichzelf nu noemt.'

'Dat is gemakkelijk gezegd, Naaldstaart.' De schorre stem kwam van een oude grijze vrouwtjeskat met een geklitte, onverzorgde vacht en felle, amberkleurige ogen die enkele staartlengtes bij de anderen vandaan op een rotsblok zat. 'Lijsterster was niet de enige die Donkerstaarts ware bedoelingen niet doorzag. Vergis ik me of noemden een paar van jullie jezelf Donkerstaarts familie?'

'Natuurlijk, Geeltand. Jij weet altijd alles beter', mauwde Naaldstaart sarcastisch terug.

'Ik heb meer meegemaakt in mijn leven dan jullie jonge katten.' Geeltands schorre stem kwam diep uit haar borstkas. 'Ooit dacht ik dat mijn Clan niets ergers kon overkomen dan Brokkelsters leiderschap. Maar ik had het mis.'

'Ik vertrouwde Lijsterster', voegde een witte kater eraan toe die aan de voet van Geeltands rotsblok zat. Hij haalde zijn tong over een van zijn zwarte voorpoten en begon zijn oren te wassen. 'Ik dacht dat hij een waardige opvolger van me zou worden. Maar wat had hij moeten doen toen de helft van zijn Clan hem verraadde en zich bij Donkerstaart aansloot?'

Dauwpels knikte triest. 'Je hebt gelijk, Zwartster. Ik weet dat wij ook fouten hebben gemaakt.'

'En nu hebben de overgebleven SchaduwClankatten zich bij de HemelClan gevoegd', mompelde Bijenneus. 'Ik vraag me af of Loofster en de HemelClan hen ooit echt zullen vertrouwen. Wij hadden allemaal beter ons best moeten doen toen we de kans hadden.'

Naaldstaart kneep haar groene ogen tot spleetjes. 'Dat is een berg muizenkeutels! Met of zonder Donkerstaart, een sterke leider had de Clan bij elkaar kunnen houden. Als Lijsterstaart niet zo'n zwakkeling was, zouden we nooit naar Donkerstaart zijn overgelopen. En een sterke leider zou de Clan alweer aan het opbouwen zijn nu Donkerstaart dood is. Lijsterstaart heeft negen levens van de SterrenClan aangenomen, en nu is het van: *Ik wil ze niet meer, dank je. Welke kat doet zoiets?*'

Zwartster schudde zuchtend zijn kop. 'Geen enkele. Of liever gezegd, geen enkele kat *zou* zoiets moeten doen.'

'En nu zit de hele Clan met de ellende', mauwde Naaldstaart sissend. 'Die schurftvacht ...'

'Genoeg!' galmde een nieuwe stem.

Alle katten draaiden zich om naar een kat die bovenaan de helling stond, haar silhouet afgetekend tegen de hemel. Even later zagen ze hoe de poes met doelbewuste, lenige stappen door het gras op hen afkwam. Sterren stroomden als water door haar dichte, zwarte vacht.

'Wie is dat?' mompelde Naaldstaart terwijl ze de

nieuwkomer dreigend aankeek.

‘Geen idee’, antwoordde Zwartster verbluft. ‘Als ze een SchaduWClankat is, heb ik haar in ieder geval nooit eerder gezien.’

De onbekende kat ging tegenover de groep katten staan, kennelijk niet onder de indruk van hun overeind staande nekvacht en zwiepende staartpunten.

‘Jij hebt mij misschien nog nooit gezien’, mauwde ze bedaard naar Zwartster, ‘maar ik heb jou heel vaak gezien. Ik ben Schaduwster, de eerste leider van jullie Clan.’

Iedere kat deed instinctief een stap achteruit. Dauwpels liet een zucht ontsnappen terwijl de andere katten een stom-verbaasd gemompel lieten horen. Geeltand boog eerbiedig haar kop en zelfs Naaldstaart leek vol ontzag.

Schaduwster keek Naaldstaart streng aan. ‘Jullie zouden de schuld niet zo gemakkelijk van je af moeten schuiven’, vervolgde ze. ‘Het einde van de SchaduWClan houdt veel meer in dan Lijsterstaarts onvermogen of het verlies van jullie territorium. De SchaduWClan is vanaf het begin voorbestemd geweest om een van de vijf Clans te zijn.’

De SchaduWClankatten keken elkaar onzeker aan.

‘Waarom kom je ons dit vertellen?’ vroeg Geeltand ten slotte.

‘De andere eerste leiders en ik hadden elk de leiding over een groep katten. Iedere groep zocht het gebied – hei, bos, rivier of moeras – dat het meest geschikt was voor het karakter en de talenten van zijn katten. Daarna sloten deze

groepen, die de vijf Clans zouden worden, zich bij elkaar aan om allemaal te kunnen overleven', legde Schaduwster uit. 'Alleen door samen te werken konden we – vijf afzonderlijke maar onderling verbonden groepen, als de bloembladen van de vlammende ster – blijven voortbestaan. Jullie, niet alleen de SchaduwClan, maar de voorouders van alle Clans, *moeten* nu een boodschap naar de levende katten sturen.' Met ogen die straalden als zonovergoten nieuwbladgroen voegde ze eraan toe: 'Er *moeten* vijf Clans zijn! De SchaduwClan *moet* worden gered!'

'Daar is het al te laat voor', mauwde Dauwpels ongelukkig.

'We hebben de Clans al een profetie gegeven', bracht Zwartster naar voren. 'Maar die negeren ze.'

Schaduwster zwiepte met haar staart. 'Als de vijfde Clan niet gered wordt, staat hun iets veel ergers te wachten dan een storm', mauwde ze. 'Het zou uiteindelijk het einde van alle overgebleven Clans betekenen. En als wij geen levende katten meer te leiden hebben, zou dit het einde van de SterrenClan zelf betekenen.'

Er viel een geschokte stilte over de SterrenClankrijgers. Geen van hen had zich ooit voorgesteld dat de SterrenClan op een dag kon ophouden te bestaan.

Het was Naaldstaart die de stilte verbrak. 'In dat geval ...' Ze tilde een voorpoot op om haar snorharen glad te strijken en vervolgde: 'kunnen we maar beter gaan werken aan een goede boodschap om naar de Clans te sturen ...'

HOOFDSTUK 1

‘Kijk eens naar deze boom!’ riep Vinpoot uit. ‘Hij is *enorm!* Denk je dat er eekhoorns zitten daarboven?’

Twijgpoot bleef staan en onderdrukte een zucht van ergernis toen Vinpoot naar een kolossale eik holde en zich wankelend in evenwicht hield op een dikke, knoestige wortel. Haar poten tintelden van ongerustheid en gespannen verwachting. Ze wilde niet *nog een keer* stoppen. Ze wilde in het DonderClankamp zijn.

Wat als ze ons niet willen?

‘Het zou me niets verbazen’, antwoordde Twijgpoot terwijl ze resoluut haar zenuwachtigheid van zich afzette. ‘Maar we zijn nu niet aan het jagen. Vergeet niet dat we voor het donker bij het DonderClankamp willen aankomen.’

De ondergaande zon zette de bosbodem in een helderode gloed waar de bomen lange schaduwen op wierpen. Vertraagd door Vinpoots onbedwingbare drang om te verkennen, waren Twijgpoot en Vinpoot al bijna de hele middag onderweg vanaf het HemelClankamp.

‘Ik kan niet wachten!’ Vinpoot sprong van de wortel af en

racete over het gras naar Twijgpoot terug. Ze moest vliegensvlug achteruitwijken om niet omvergeduwd te worden.

‘Hé, kijk uit!’ riep ze nijdig.

‘Sorry.’ Vinpoot zwenkte opzij, en Twijgpoot struikelde bijna over haar eigen poten in een poging hem te ontwijken.

‘Denk je dat ze blij zullen zijn ons te zien?’ vroeg hij.

Twijgpoot voelde een hoopvol gefladder in haar buik bij de gedachte haar vroegere Clangenoten terug te zien. *Ik heb zo mijn best gedaan om een HemelClankrijger te worden, dacht ze. Maar mijn hart ligt bij de DonderClan. Ik ben supergelukkig dat ik besloten heb om naar hen terug te gaan ... en nog gelukkiger dat Vinpoot besloten heeft om met me mee te komen. Natuurlijk zullen we welkom zijn. De DonderClan is mijn thuis.*

‘Ik weet zeker van wel’, antwoordde ze.

‘Is het waar wat ze over de DonderClan zeggen?’ vroeg Vinpoot terwijl de twee jonge katten naast elkaar verder liepen. Hij slaakte een enorme geeuw. ‘Zijn het echt bazige types die andere katten altijd willen vertellen wat ze moeten doen?’

Twijgpoot wist niet goed wat ze moest antwoorden. Ze wist dat dit precies was hoe de andere Clans Braamsters katten soms zagen, maar ze had vele manen in de DonderClan gewoond, en wist dat er geen simpel antwoord op zijn vraag bestond.

Bovendien had ze belangrijkere dingen aan haar hoofd. Hoewel ze Vinpoot verzekerd had dat de DonderClan blij zou zijn hen te zien, vroeg ze zich af hoe ze zouden reageren

wanneer zij en haar vriend het kamp binnenliepen. *Ze zullen toch zeker echt blij zijn, en me gemist hebben sinds ik besloot om met mijn vader mee te gaan?*

Twijgpoots vader, Havikvleugel, was de commandant van de HemelClan, en iedere kat had verwacht dat ze met hem en haar zus Vioollicht bij de pas gesettelde Clan zou blijven.

Maar ik ben daar niet opgegroeid. Het heeft even geduurd voordat ik besepte wat een grote rol de DonderClan in mijn leven heeft gespeeld, vanaf mijn kittentijd.

Terwijl ze om een braambosje heen liepen, dreef er een vertrouwde geur over Twijgpoot heen. Ze opende haar mond om hem aandachtig te proeven.

‘Wat is het?’ vroeg Vinpoot. ‘Is het prooi? Ik verga van de honger!’

‘Nee’, antwoordde Twijgpoot. ‘Het zijn de grensmarkeringen van de DonderClan. We zijn bijna thuis! Kom mee!’

Ze rende met grote sprongen verder en Vinpoot racete enthousiast met haar mee. Naarmate ze de grens naderden, werd de DonderClangeur sterker en, eenmaal bij de lijn van geurmarkeringen aangekomen, onderscheidde Twijgpoot nog een vertrouwde geur, van één enkele kat deze keer.

‘Dat is Vonkvacht!’ riep ze uit. ‘Je moet haar kennen van de tijd dat de HemelClan in het DonderClankamp woonde. Ze is Elsharts zus. Ze moet hier ergens in de buurt zijn. ‘Vonkvacht!’ riep ze terwijl ze op een klein rotsblok sprong dat precies op de grens lag. ‘Hé, Vonkvacht!’

Er klonk geritsel in een groep varens, de bladeren weken

uiteen en Vonkvacht stormde tevoorschijn. Tot Twijgpoots verbazing stond haar oranje gestreepte vacht overeind en zette ze, eenmaal bij de grens, een hoge rug op en ontblootte haar klauwen alsof ze tegenover een vijand stond.

‘Twijgpoot! Wat heeft dit te betekenen?’ vroeg ze. ‘Wat doen jullie zo ver van je kamp, zonder je mentors? Is de HemelClan aangevallen? Zijn het de zwerfkatten weer?’

‘Nee, nee, alles is oké’, mauwde Twijgpoot, bijna geamuseerd over Vonkvachts dringende vragen. ‘Alles is rustig bij de HemelClan.’

Vonkvacht ontspande zich een beetje en haar vacht ging weer liggen. Maar ze versmalde wantrouwig haar ogen terwijl haar blik van Twijgpoot naar Vinpoot gleed en weer terug. ‘Wat doen jullie hier dan *wel*?’

De enormiteit van wat ze van plan was, doemde weer als een dreigende donderwolk boven Twijgpoot op. *Er is geen weg terug, ging het door haar heen. Na dit zal Loofster me nooit meer terugnemen. Wat moeten we doen als de DonderClan me wegstuurt?*

Twijgpoot sprong van haar rotsblok af. ‘Ik ben weer thuisgekomen.’ Ze had moeite de woorden uit te spreken, alsof haar mond vol met prooi zat die ze niet uit kon spugen. ‘Ik wil weer deel uitmaken van de DonderClan.’

‘En ik ben met haar meegekomen’, voegde Vinpoot er opgewekt aan toe.

Vonkvacht trok met haar oren. ‘Zo simpel als dat, hè?’ mauwde ze smalend. ‘Katten kunnen niet zomaar even naar

een andere Clan overlopen. Zo werkt het niet. Je hebt je besluit genomen, Twijgpoot, en nu moet je daarbij blijven. En wat deze HemelClankat betreft – hij heeft niets met de DonderClan te maken, dus wat heeft hij hier te zoeken?’

Als een enorme klauw sneed de pijn door Twijgpoots hart. Ze had van alles verwacht, maar niet deze regelrechte afwijzing. *Ik beschouwde Vonkvacht als een vriendin!*

Ze liet haar kop hangen en deed haar best om haar stem niet te laten trillen. Hopend dat ze de juiste woorden kon vinden, mauwde ze: ‘Ik weet dat ik sommige van jullie gekwetst heb toen ik ervoor koos om met mijn familie naar de HemelClan te gaan. Het was een enorme vergissing. Ik had nooit bij de DonderClan weg moeten gaan. Je kunt toch wel begrijpen dat ik toen in de war was?’

Vonkvacht reageerde niet. Alleen het puntje van haar staart zwiepte één keer heen en weer.

‘Het leven bij de HemelClan heeft me laten zien dat ik *echt* een DonderClankat ben’, vervolgde Twijgpoot wanhopig. ‘Dit is waar ik thuishoor.’

‘Ik vraag me af of Braamster dat ook zo ziet’, grauwde Vonkvacht.

‘Ik moet met hem praten’, mauwde Twijgpoot. ‘Ik wil alleen de kans krijgen hem te vertellen hoe ik me voel. Als Braamster niet wil dat ik weer bij de Clan kom, zal ik zijn besluit accepteren.’

Wat moet ik in SterrenClansnaam doen als dat gebeurt?
vroeg ze zich af.

‘Braamster gaat echt geen kat als Twijgpoot wegsturen!’ mauwde Vinpoot, enthousiast als altijd. ‘Twijgpoot is geweldig!’

Vonkvacht keek de kleine bruine kater dreigend aan. ‘En wie ben jij als ik het vragen mag, en wat doe je hier precies?’

‘Ik ben Vinpoot.’ Vonkvachts agressieve houding leek hem niet in het minst te storen. Hij beantwoordde de blik van de DonderClankrijger met opgeheven kop en zijn korte staartje in de lucht. ‘We hebben elkaar leren kennen toen de HemelClan pas bij het meer was aangekomen – weet je nog?’

‘O ja, nu je het zegt.’ Vonkvachts ogen versmalden weer. ‘Maar dat verklaart nog niet waarom je hier bent.’

‘Ik ben hier om samen met Twijgpoot bij de DonderClan te komen’, mauwde Vinpoot overtuigd. ‘Alle katten van de DonderClan zijn helden – zoals iedere kat in het meergebied weet. Jullie zijn de beste! Ik wil me bij jullie aansluiten en avonturen beleven!’

Vinpoots lovende woorden leken Vonkvacht koud te laten. ‘Vooruit dan’, mauwde ze met een geërgerde beweging van haar oor. ‘Ik begeleid jullie naar ons kamp. Loop een staartlengte voor me uit zodat ik jullie in het oog kan houden. En waag het niet om ook maar één snorhaar opzij te wijken.’

Twijgpoots vacht kwam overeind. ‘We zijn geen vijanden!’ mauwde ze verontwaardigd. ‘Waar zie je ons voor aan?’

‘Hou je kalm!’ reageerde Vonkvacht. ‘Ik neem alleen de nodige voorzorgsmaatregelen.’

En egels kunnen vliegen! dacht Twijgpoot nijdig.

Met Vinpoot naast zich stak ze de grens over en liep in de vertrouwde richting van de holte van steen. Twijgpoot voelde zich opgelaten onder Vonkvachts achterdochtige blik. Ze deed hard haar best om het steeds zwaardere gewicht in haar buik te negeren, maar Vonkvachts vijandigheid was een flinke schok voor haar geweest.

Als we eenmaal in het kamp zijn, komt alles goed, hield ze zich voor. Braamster zal het begrijpen. Hij moet het begrijpen!

Tegen de tijd dat de katten de doornbarrière bereikten die de ingang van de holte van steen afschermde, was de zon onder. De schemering bracht de koelte van de vroege bladval met zich mee. Vonkvacht drong de leerlingen voorbij om ze door de tunnel te leiden.

‘Volg me’, mauwde ze kortaf.

Toen Twijgpoot het kamp binnenliep, leek de voltalige DonderClan aanwezig te zijn. Haar hart werd warm bij het zien van zo veel vertrouwde gezichten: Kersenva en Molsnor deelden een stuk prooi bij de prooistapel; Bloesemval en Sintelhart zaten samen voor de ingang van de kraamkamer terwijl hun kits rondom hun poten aan het ravotten waren; Grijsstreep en Millie lagen doezelig naast elkaar voor de kamperfoeliestruik waaronder ze sliepen; Loofpoel en Gaaiveder waren druk met elkaar in gesprek bij het braamscherm voor het medicijnhol.

Met een zwiep van haar staart gebaarde Vonkvacht de twee leerlingen om een paar stappen verder het kamp in te

komen en daarna om halt te houden. 'Wacht hier', beval ze.

Twijgpoot keek de oranje gestreepte poes na terwijl die met grote sprongen door de holte rende, de afgebrokkelde rotsen naar de Hogerichel opklauterde en even later in Braamsters hol verdween.

'Hopelijk komt alles goed', mompelde ze.

'Natuurlijk komt alles goed.' Vinpoot wreef even met zijn neus over haar schouder. 'Braamster zou een muizenbrein zijn als hij je niet in zijn Clan zou willen.'

Op dat moment glipte Vosstreep het krijgershol uit en ging op weg naar de doortunnel. Toen ze Twijgpoot en Vinpoot in het oog kreeg, bleef ze abrupt stilstaan. 'Hé!' riep ze verrast. 'Twijgpoot is er!'

Iedere kat in het kamp was meteen alert. De paar katten die al buiten waren, sprongen op terwijl de katten in het krijgershol zich een weg naar buiten baanden. Ze verdrongen zich allemaal om Twijgpoot en Vinpoot heen. Twijgpoot kreeg het bijna benauwd tussen alle heldere, vragende ogen en trillende snorharen.

'Ik dacht al dat ik een vertrouwde geur rook.' Stropels gaf Twijgpoot een vriendelijk zetje. 'Wat fijn om je te zien, Twijgpoot.'

'Wat brengt jullie hier?' vroeg Varenzang.

'Zit de HemelClan in de problemen?' Leeuwvlam ontblootte zijn klauwen. 'Hebben jullie onze hulp nodig?'

Twijgpoot slikte en haar haren stonden overeind van de zenuwen. Iedere kat keek afwachtend in haar richting. 'Nee,

het gaat goed met de HemelClan', antwoordde ze. 'Maar ik ben bij ze weggegaan om weer thuis, bij de DonderClan te gaan wonen.'

Haar mededeling werd begroet met een volslagen stilte die enkele hartslagen later plaatsmaakte voor een uitbarsting van verbaasd geschreeuw.

'Thuiskomen? De HemelClan is nu je thuis.'

'En je familie dan?'

'Wie is deze HemelClankat die met je mee is gekomen?'

Besneus, vooraan in de menigte, trok minachtend met zijn snorharen terwijl hij Twijgpoot aankeek. 'Je koos ervoor om te vertrekken en nu wil je weer bij de Clan komen?' vroeg hij. 'Kunnen we jou ooit weer vertrouwen?'

Verschillende katten mompelden instemmend.

Twijgpoot wenste dat de grond zich onder haar voeten zou openen en haar zou opslokken, totdat ze beweging bij het medicijnhol bespeurde. Met een zucht van opluchting herkende ze Elshart en zag ze hoe hij zich een weg door de groep katten baande en bij haar kwam staan.

SterrenClanzijdank! Elshart heeft me praktisch grootgebracht. Hij zal het begrijpen.

'Natuurlijk kunnen we haar vertrouwen', mauwde Elshart. Zijn donkerrode vacht kwam omhoog toen hij tegenover Besneus ging staan. 'En natuurlijk willen we haar terug! Ze is bij de DonderClan opgegroeid, dus ze is een van ons.' Hij keek haar warm en bemoedigend aan.

Elshart noemt me een van ons! ging het door Twijghart

heen. Het was alsof de zon van achter een wolk tevoorschijn was gekomen. Omdat ze besepte dat sommige van haar vroegere Clangenoten haar nog steeds vijandig gezind waren, boog ze haar kop en sloeg haar ogen neer om haar plotselinge blijdschap te verbergen. Maar Elsharts hartelijke woorden hadden haar van haar oren tot aan het puntje van haar staart verwarmd.

Wat heb ik Elshart gemist sinds ik bij de DonderClan weg ben gegaan!

Ze schrok op van een autoritaire stem die door het kamp galmde. ‘Twijgpoot!’ Een blik omhoog vertelde haar dat Braamster met Vonkvacht naast zich op de Hogerichel stond. Hij wenkte Twijgpoot met zijn staart. ‘Kom hier’, beval hij. ‘Jij en ik moeten praten.’

Ze wisselde een onzekere blik met Vinpoot. Redt hij zich als ik hem hier in zijn eentje achterlaat?

Elshart gaf haar een zacht duwtje. ‘Ga maar’, mauwde hij. ‘Ik bekommer me om Vinpoot. Laten we wat prooi voor je opzoeken’, vervolgde hij tegen de jonge kater. ‘Je hebt vast honger.’

‘Ik rammel!’ beaamde Vinpoot geestdriftig.

Gerustgesteld haastte Twijgpoot zich naar de afgebrokkelde rotsen. Terwijl zij naar boven klauterde, kwam Vonkvacht net naar beneden. De oranjegestreepte poes wierp haar zwijgend een onvriendelijke blik toe.

‘Kom binnen’, mauwde Braamster zodra Twijgpoot op de Hogerichel stond.

Toen ze hem het hol in volgde, voelde Twijgpoot zich ongemakkelijk, bijna onwaardig om een gesprek onder vier ogen met de DonderClanleider te voeren. Tot haar opluchting leek Braamster niet kwaad. Er lag enkel bezorgdheid in de blik waarmee hij haar aankeek.

‘Ik hoor net van Vonkvacht dat je weer bij de DonderClan wilt komen’, mauwde hij. ‘Je moet beseffen, Twijgpoot, dat het niet gebruikelijk is dat een kat zo verward is over waar hij thuishoort.’

Iets in zijn woorden wekte een vonk van opstandigheid in Twijgpoot op. ‘Hoeveel katten zijn er opgegroeid zoals ik?’ vroeg ze. ‘Is ook maar één andere kat overkomen wat mij is overkomen? Als kitten heb ik mijn ouders en voltallige Clan verloren. Daarna werd ik van mijn zus gescheiden en vervolgens vond ik mijn doodgewaande vader. Ik geef toe dat ik verward was, maar ik weet nu waar ik thuishoor. Heb ik mijn loyaliteit aan de DonderClan niet bewezen door weer terug te komen? Ik ben klaar om een DonderClankrijger te worden.’

Braamster antwoordde rustig: ‘Ik twijfel er niet aan dat je hart vandaag vol loyaliteit aan de DonderClan is. Maar zo simpel ligt het niet. De krijgscodes verlangen van ons dat we loyaal zijn aan één Clan. Als jij heen en weer blijft slingeren tussen verschillende Clans, waar ligt je hart dan echt?’

Hij installeerde zich in zijn nest en gebaarde Twijgpoot met zijn voorpoot om tegenover hem te komen zitten.

‘Toen ik nog een kit was, in het oude woud’, mauwde hij, ‘is er iets soortgelijks gebeurd: Grijsstreep verruilde de

DonderClan voor de RivierClan omdat hij kits kreeg met een RivierClanpoes genaamd Zilverstroom. Zij stierf, en de RivierClan eiste de kits op. Grijsstreep beschouwde het als zijn plicht om bij de kleintjes te blijven en hen op te voeden.'

'Grijsstreep ...' fluisterde Twijgpoot. Ze kon zich nauwelijks voorstellen dat de robuuste, loyale oudste ooit met een kat van een andere Clan was gegaan.

Braamster knikte. 'Toen de RivierClan vervolgens de zonnerotsen van de DonderClan probeerde af te pakken, kon Grijsstreep niet voor hen tegen ons vechten. De RivierClan verbande hem. Blauwster, onze toenmalige leider, nam hem terug, maar het was een gespannen en verwarrende tijd en geen kat wist wie te vertrouwen was en wie niet.'

'Uiteindelijk is het toch goed gekomen?' voerde Twijgpoot aan. 'Iedere kat vertrouwt Grijsstreep nu.' Ondanks haar inspanningen om kalm te blijven kwam haar vacht omhoog. 'Bovendien', voegde ze eraan toe, 'is het muizenbreinig om te denken dat de HemelClan ons gaat *aanvallen!*'

Twijgpoot had de woorden nog niet uitgesproken, of ze besepte dat een simpele leerling haar Clanleider geen muizenbrein mocht noemen. *Grote kans dat mijn kansen om weer terug te komen nu verkeken zijn!*

Braamster trok enkel met zijn oren. 'Ik weet dat ze dat niet zullen doen – maar je verontwaardiging bij het idee alleen al bewijst dat je nog steeds loyaliteit voor de Clan van je verwanten voelt. De HemelClan zit in je bloed.'

'Ik heb al geprobeerd om een HemelClankat te worden!'

protesteerde Twijgpoot. 'Ik weet nu dat ik daar niet thuishoor.'

Braamster keek haar peinzend aan en slaakte ten slotte een zucht. 'Ik zie dat je het echt meent', mauwde hij ten slotte. 'En ik zou je graag weer in de DonderClan verwelkomen, maar ...' Zijn stem stierf weg.

Twijgpoots vlaag van optimisme bij de eerste woorden van de Clanleider vervaagde tot onzekerheid. 'Maar?'

'Hierin verschilt jouw verhaal van dat van Grijsstreep', vervolgde Braamster. 'Hij was een volwassen *krijger* toen hij van Clan wisselde, geen leerling. Jij koos er vlak voor je krijgerceremonie voor om de DonderClan te verlaten. Twijgpoot, al wil ik graag geloven dat je loyaal zult zijn aan de DonderClan, toch denk ik dat je hier eerst een korte leerlingenperiode moet doorlopen ... een soort proeftijd, om er zeker van te zijn dat je echt een DonderClankrijger wilt zijn.'

Twijgpoot voelde een brandende woede in haar buik opwellen. Ze had al een leertijd bij de DonderClan achter de rug, en daarna nog een bij de HemelClan. Ze had aangenomen dat Braamster haar meteen tot krijger zou benoemen.

Nog meer leerlingenwerk? ging het door haar heen. *Ik wed dat geen enkele kat ooit zoveel teken uit de vachten van de oudsten heeft gehaald!*

Maar Twijgpoot wist dat ze haar woede onder controle moest houden. Ze was te dankbaar voor de kans die de Clanleider haar bood, en wist dat ze geen keus had. Loofster zou haar nooit meer in de Clan verwelkomen.

Bovendien, bedacht ze, wat zijn een paar manen extra krijgerstraining nu helemaal, vergeleken met de rest van mijn leven in de DonderClan?

‘Oké, Braamster’, mauwde ze. ‘Het zal fijn zijn om weer met Lindepoel samen te werken.’ Er ging een golf van opluchting door haar heen – Braamster zou haar in ieder geval niet wegsturen.

‘O, nee, Lindepoel kan je mentor niet zijn’, mauwde hij. ‘Ze woont nu in de kraamkamer en staat op het punt om Varenzangs kits te krijgen. Nee, ik zal een andere kat voor je moeten zoeken ...’

Twijgpoots poten jeukten van ongeduld terwijl ze wachtte tot hij verderging. *Kersenval zou een goede mentor kunnen zijn. Of anders misschien Witvleugel ...*

‘Ja ...’ mauwde Braamster tevreden snorrend. ‘Ik denk dat Vonkvacht een heel geschikte mentor voor je zal zijn.’

O, *SterrenClan, nee!* Twijgpoot moest zich inhouden om de woorden niet hardop te zeggen. *Ik weet dat Vonkvacht me hier niet wil.* Het volgende moment besepte ze dat Braamster haar misschien al op de proef aan het stellen was. ‘Prima’, mauwde ze zo enthousiast als ze kon. ‘Ik beloof dat ik mijn uiterste best zal doen.’

‘Goed.’ Braamster kwam overeind en gebaarde Twijgpoot met zijn staart om hem naar buiten te volgen, de Hogerichel op en over de afgebrokkelde rotsen omlaag het kamp weer in. Er steeg een gespannen geroezemoes op uit de wachtende menigte op de open plek. De katten verzamelden zich in

een grote cirkel om Braamster en Twijgpoot heen. Voordat Braamster het woord nam, vroeg hij Vinpoot om zich bij hen te voegen.

‘Katten van de DonderClan’, begon Braamster. ‘Zoals jullie zien, is Twijgpoot naar ons teruggekomen. Ik heb besloten dat ze haar krijgerstraining hier in de DonderClan moet voortzetten.’

Om zich heen kijkend zag Twijgpoot tot haar opluchting dat de meeste van haar Clangenoten blij leken om haar weer in de Clan te verwelkomen, hoewel ze in de ogen van sommigen onzekerheid bespeurde.

‘Wordt ze weer leerling?’ mompelde Dauwneus.

Braamster richtte zich ondertussen tot Vinpoot. ‘Wat moeten we met jou aan, Vinpoot?’ vroeg hij, half aan zichzelf.

Twijgpoot besefte schuld bewust dat ze Braamster niet eens gevraagd had of Vinpoot ook bij de Clan mocht komen. *Ik kan me niet voorstellen dat hij hem wegstuurt.*

Vinpoot stond onverschrokken voor de Clanleider en ontmoette zijn blik. ‘Ik wil een DonderClankrijger worden’, verklaarde hij. ‘Ik heb zoveel verhalen over Vuurster gehoord, en over hoe dapper en eervol jullie allemaal zijn. Dit is de beste Clan in het woud en ik kan niet wachten om er lid van te worden.’ Hij maakte een opgewonden sprongetje. ‘Laat me *alsjeblijft* bij je Clan komen!’

Twijgpoot hoorde waarderend gefluister bij de geestdriftige woorden van de jonge kater.

‘Laat hem bij de Clan komen, Braamster’, riep Grijsstreep. ‘Enthousiaste jonge katten zoals hij kunnen we goed gebruiken.’

‘Ja, we kunnen ons niet veroorloven om een veelbelovende kat af te wijzen’, voegde Kwiklicht eraan toe, haar groene blik half geamuseerd, half waarderend op Vinpoot gericht.

‘Ik weet het niet ...’ mauwde Doornklauw twijfelend. ‘Moeten we echt zomaar elke willekeurige kat in onze Clan opnemen? Niet iedere kat is tenslotte geschikt voor de DonderClan.’

‘Klopt’, mauwde Wolkstaart met een zwiep van zijn staart. ‘Kijk naar wat er gebeurd is sinds de Clans iedere kat die toevallig het kamp binnenwandelt in huis nemen.’

Terwijl ze naar de oudere krijger luisterde, moest Twijgpoot denken aan de verwoesting die Donkerstaart en zijn schurken hadden aangericht – maar ook aan de chaos die zij had veroorzaakt toen ze de overgebleven HemelClankatten het DonderClankamp had binnengeleid. Ze vroeg zich af of Wolkstaart op haar doelde met zijn sluwe opmerking, ook al hield hij zijn blik strak op zijn leider gericht.

‘Misschien snappen HemelClankatten niet dat ze niet zomaar van de ene naar de andere Clan kunnen overstappen’, merkte Lichthart ernstig op. ‘Vinpoot, je moet het zeker weten.’

Vinpoots ogen werden groot. ‘Ik weet het zeker’, verklaarde hij vurig. ‘Ik wil deel uitmaken van de DonderClan.’

‘Dit zijn ongewone tijden’, mauwde Braamster bedacht-

zaam. 'Met zoveel veranderingen in de Clans moeten wij ook overwegen om dingen te veranderen. Wie zegt dat de SterrenClan geen speciale reden heeft om te willen dat we Vinpoot in onze Clan verwelkomen ... En hij lijkt ervan overtuigd dat hij hier thuishoort.'

'We zouden hem voorlopig moeten houden', mauwde Kerserval. 'Laten we hem een proeftijd geven en zien of hij zich fatsoenlijk gedraagt.'

'O, dat zal ik doen!' Vinpoot liet zijn zelfverzekerde blik langs de groep katten glijden. 'Ik beloof het!'

Braamster knikte. 'Heel goed. Vinpoot, we verwelkomen je voorlopig als leerling, maar je moet je loyaliteit aan de DonderClan tonen. Gaat dat lukken, denk je?'

Te overweldigd om te spreken, knikte Vinpoot gretig.

'Dan, Vinpoot, ben je van nu af aan een DonderClanleerling', verklaarde Braamster.

'Leeuwerikzang, je bent een loyale en toegewijde kat. Jij zult zijn mentor zijn en je vaardigheden en ervaring aan hem doorgeven.'

De jonge zwarte kater, die verbijsterd leek over de lof van zijn leider en de eer om als mentor gekozen te worden, deed een stap naar voren en boog eerbiedig zijn kop. 'Ik zal je niet teleurstellen, Braamster.'

Vinpoot huppelde door de kring naar Leeuwerikzang toe, ging tegenover hem staan en reikte omhoog met zijn snuit zodat ze elkaars neus konden aanraken. 'Dit wordt *geweldig!*' mauwde hij.